

Tirsdag den 12. september 2017

P8_TA(2017)0329

EU's tiltrædelse af Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet**Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2017 om forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (COM(2016)0109 — 2016/0062(NLE))**

(2018/C 337/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (COM(2016)0109),
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, som blev åbnet for undertegnelse den 11. maj 2011 (i det følgende »Istanbulkonventionen«),
- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 8, 19, 157, 216 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a),
- der henviser til artikel 21, 23, 24, 25 og 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, som blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005), Beijing+15 (2010) og Beijing+20 (2015),
- der henviser til bestemmelserne i FN's retlige instrumenter vedrørende menneskerettigheder og navnlig om kvinders rettigheder, som f.eks. FN-pagten, verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om bekæmpelse af menneskehandel og tredjeparts udnyttelse af prostitution, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og denne konventions valgfrie protokol, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf samt konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling og nonrefoulementprincippet og FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som EU er part i, herunder de afsluttende bemærkninger fra FN's komite for rettigheder for personer med handicap (UNCRPD) fra 2015, hvori EU opfordres til at tiltræde Istanbulkonventionen som et middel til at beskytte kvinder og piger med handicap mod vold,
- der henviser til sin betænkning om gennemførelsen af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, hvori EU opfordres til at tiltræde Istanbulkonventionen som et yderligere skridt i bekæmpelsen af vold mod kvinder og piger med handicap,
- der henviser til den generelle bemærkning, som blev vedtaget den 26. august 2016 af FN's komité for rettigheder for personer med handicap, om artikel 6 (»kvinder og piger med handicap«) i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd efter 2015 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 2.

Tirsdag den 12. september 2017

- der henviser til sine beslutninger af 26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹⁾, af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽²⁾ og af 6. februar 2013 om 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CWS) vedrørende afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁴⁾ og til evaluering af den europæiske merværdi,
- der henviser til sin beslutning af 24. november 2016 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽⁵⁾,
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), som Rådet vedtog i marts 2011,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem,
- der henviser til arbejdsdokument af 3. december 2015 fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »Strategic engagement for gender equality 2016-2019« (strategisk indsats for ligestilling mellem kvinder og mænd 2016-2019) (SWD(2015)0278),
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om styrkelse af pigers stilling i EU via uddannelse ⁽⁶⁾,
- der henviser til EU-formandskabstriens erklæring af 7. december 2015 fremsat af Nederlandene, Slovakiet og Malta om ligestilling,
- der henviser til direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA ⁽⁷⁾,
- der henviser til direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre ⁽⁸⁾ og til forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål ⁽⁹⁾,
- der henviser til direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ⁽¹⁰⁾ og til direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA ⁽¹¹⁾,
- der henviser til direktiv 2006/54/EF om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv og til direktiv 2004/113/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, som definerer og fordømmer chikane og seksuel chikane,
- der henviser til Kommissionens køreplan for EU's mulige tiltrædelse af Istanbulkonventionen offentliggjort i oktober 2015,
- der henviser til den tredje kvartalsvise aktivitetsrapport af 16. november 2016 fra Europarådets menneskerettigheds-kommissær i forbindelse med definitionen af kønsbetinget vold i Istanbulkonventionen,

⁽¹⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽²⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

⁽³⁾ EUT C 24 af 22.1.2016, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 2.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0451.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0312.

⁽⁷⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

⁽⁸⁾ EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2.

⁽⁹⁾ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 4.

⁽¹⁰⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1.

Tirsdag den 12. september 2017

- der henviser til den fælles erklæring fra formandskabet, Kommissionen og Parlamentet, der opfordrer til EU's hurtige EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen til bekæmpelse af vold mod kvinder, og som blev vedtaget den 3. februar 2017 i Malta,
 - der henviser til sine beslutninger af 14. marts 2017 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU i 2014-2015 ⁽¹⁾ og af 10. marts 2015 om ligestilling mellem mænd og kvinder i Den Europæiske Union i 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til undersøgelse fra 2016 foretaget af Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender med titlen »Knowledge and Know-How: The Role of Self-Defence in the Prevention of Violence against Women«, særlig med hensyn til det bidrag, som selvforsvarskurser yder til gennemførelse af artikel 12 i Istanbulkonventionen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 5,
 - der henviser til de fælles drøftelser i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til interimsbetænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og til udtalelse fra Retsudvalget (A8-0266/2017),
- A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en central værdi for EU; der henviser til, at retten til ligebehandling og ikke-forskelsbehandling er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i traktaterne og i EU's charter om grundlæggende rettigheder, og som bør respekteres fuldt ud, fremmes og anvendes i lovgivning, i praksis, i retspraksis og i dagligdagen; der henviser til, at kønsligestillingsindekset viser, at intet EU-land endnu har opnået lighed mellem kvinder og mænd fuldt ud; der henviser til, at kønsbetinget vold både er en årsag til og en konsekvens af uligheder mellem mænd og kvinder;
- B. der henviser til, at moderne former for slaveri og menneskehandel, som hovedsageligt rammer kvinder, stadig forekommer i EU;
- C. der henviser til, at medlemsstaterne må anerkende, at samfundet ikke har opfyldt sin fornemste forpligtelse til at beskytte, hvis der forekommer vold, og det eneste tilbageværende middel er reaktive foranstaltninger såsom kompensation til ofre og retsforfølgning af lovovertrædere;
- D. der henviser til, at EU i samarbejde med medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fremme og beskytte alle kvinders og pigers ret til at leve uden vold, hvad enten denne er fysisk eller psykisk, i såvel den offentlige som den private sfære;
- E. der henviser til, at kønsbetinget vold ikke bør slås hen eller betragtes som et problem, der kan udsættes og håndteres senere, eftersom kønsbetinget vold berører over 250 millioner kvinder og piger alene i EU og har en enorm indvirkning på samfundet, skaber frygt og polarisering, samt bidrager til stress og mental sygdom, da kønsbetinget vold truer sikkerheden hos halvdelen af befolkningen; der henviser til, at Det Europæiske Ligestillingsinstitut (EIGE) anslår, at de omkostninger, som samfundet pålægges på grund af seksuelt betinget vold, beløber sig til 226 mia. EUR om året i EU;
- F. der henviser til, at vold mod kvinder ⁽³⁾ og kønsbetinget vold af både fysisk og psykisk art er udbredt i EU og skal betragtes som en ekstrem form for forskelsbehandling og en krænkelse af menneskerettighederne, som berører kvinder i alle samfundslag uanset alder, uddannelse, indkomst, social stilling eller oprindelses- eller bopælsland og indebærer en væsentlig hindring for ligestilling mellem kvinder og mænd, også i økonomisk og politisk henseende; der henviser til, at der er behov for yderligere foranstaltninger til at tilskynde kvinder, der har været udsat for vold, til at anmelde deres oplevelser og søge hjælp og til at sikre, at de modtager passende støtte i overensstemmelse med deres behov, er informerede om deres rettigheder og har adgang til retssystemet, således at gerningsmændene kan retsforfølges;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0073.

⁽²⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 2.

⁽³⁾ For så vidt angår Istanbulkonventionen dækker udtrykket »kvinder« også piger under 18 år (artikel 3).

Tirsdag den 12. september 2017

- G. der henviser til, at den rapport, som blev offentliggjort i marts 2014 af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, med titlen »Violence against women: an EU-wide survey« viser, at en tredjedel af alle kvinder i Europa har været udsat for fysisk eller seksuel vold mindst én gang i deres voksenliv, 20 % har været udsat for chikane på internettet, én ud af tyve er blevet voldtaget, og over en tiendedel har været udsat for seksuelle overgreb med voldsanvendelse;
- H. der henviser til, at én ud af ti kvinder har været udsat for sexchikane eller stalking ved hjælp af ny teknologi, mens 75 % af kvinder i højtstående beslutningstagerroller har måttet finde sig i sexchikane; der henviser til, at ingen kvinder eller piger, uanset alder og position, er sikret mod seksuelt baseret vold;
- I. der henviser til, at der skal træffes foranstaltninger til at imødegå det fremspirende fænomen med kønsbetinget vold på internettet, herunder mobning, chikane og intimidering, navnlig af unge kvinder og piger og LGBTI-personer;
- J. der henviser til, at borgere og indbyggere i Unionen ikke nyder samme grad af beskyttelse mod kønsbetinget vold på grund af manglen på en europæisk strategi, herunder en lovgivningsmæssig retsakt, og på grund af forskellige politikker og forskellig lovgivning på tværs af medlemsstaterne vedrørende bl.a. definitionen af forbrydelser og lovgivningens anvendelsesområde, og at de derfor forbliver sårbare over for en sådan vold; der henviser til, at der også er forskelle i EU med hensyn til oplysninger om, adgang til og udbud af krisecentre, støttetjenester og rettigheder;
- K. der henviser til, at vold mod kvinder hænger sammen med den ulige magtfordeling mellem kvinder og mænd, sexismen og kønsstereotyper, som har ført til, at mænd dominerer og forskelsbehandler kvinder, og at kvinders fulde udfoldelse forhindres;
- L. der henviser til, at vold mod kvinder bidrager til at fastholde kønsbaserede uligheder ved at hæmme ofrenes adgang til beskæftigelse, hvilket har negative konsekvenser for deres økonomiske uafhængighed og økonomien generelt;
- M. der henviser til, at en vigtig årsag til, at kvinder ikke anmelder seksuelt baseret vold, er, at de er økonomisk afhængige af gerningsmanden;
- N. der henviser til, at ekstrem fattigdom øger risikoen for vold og andre former for udnyttelse, der hindrer kvinder i til fulde at deltage i alle livets områder og i at opnå ligestilling;
- O. der henviser til, at der skal gøres mere for at lette og tilskynde til kvinders deltagelse på det politiske, økonomiske og sociale område og for at gøre kvinder mere synlige i lederstillinger med det mål at bekæmpe objektivering og en kultur præget af kønsbetinget vold;
- P. der henviser til, at det i Istanbulkonventionen foreskrives, at alle dens bestemmelser, navnlig foranstaltningerne til beskyttelse af ofres rettigheder, skal sikres uden nogen form for diskrimination, det være sig på grund af biologisk køn, sociokulturelt køn, race, hudfarve, sprog, religion, politisk eller anden orientering, national eller social oprindelse, tilknytning til et nationalt mindretal, ejendom, fødsel, seksuel orientering, kønsidentitet, alder, sundhedstilstand, handicap, ægteskabelig status, indvandrer- eller flygtningestatus, eller anden status;
- Q. der henviser til, at der er 1,5 til 10 gange større sandsynlighed for, at kvinder med handicap udsættes for kønsbetinget vold, og at det på grund af deres afhængighedsforhold er endnu vanskeligere for disse kvinder at anmelde volden; der henviser til, at kvinder og piger med handicap ikke udgør en homogen gruppe, men snarere end gruppe, som omfatter kvinder med forskellig status og i forskellige situationer og kvinder med forskellige former for funktionshæmninger, som f.eks. fysiske, psykiske, intellektuelle eller sensoriske forhold, der kan være med eller uden funktionelle begrænsninger; der henviser til, at UNCRPD kræver, at deltagerstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at kvinder med handicap fuldt ud kan nyde alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre;
- R. der henviser til, at visse grupper af kvinder og piger såsom kvindelige migranter, flygtninge og asylansøgere, kvinder og piger med handicap, LGBTI-kvinder og romakvinder risikerer multidiskrimination og derfor er endnu mere sårbare over for vold på grund af motiver, der bundet i sexismen kombineret med racisme, fremmedhad, homofobi, transfobi eller had mod interkønnede samt forskelsbehandling på grundlag af alder, handicap, etnicitet eller religion; der

Tirsdag den 12. september 2017

henviser til, at kvinder i Europa oplever flere indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling, som hindrer dem i at få adgang til retlig prøvelse og støtte- og beskyttelsestilbud og i at udøve deres grundlæggende rettigheder; der henviser til, at kvinder bør modtage særlige støttetilbud i forbindelse med gennemførelsen af beskyttelsesforanstaltninger;

- S. der henviser til, at vold mod kvinder, herunder vold i hjemmet, alt for ofte betragtes som et privat anliggende og alt for let tolereres; der henviser til, at det i virkeligheden er en systemisk krænkelse af de grundlæggende rettigheder og en alvorlig forbrydelse, der skal straffes som sådan; der henviser til, at straffrihed skal bringes til ophør ved at sikre, at gerningsmændene retsforfølges, og at kvinder og piger, der har overlevet vold, modtager ordentlig støtte og anerkendelse fra retssystemet med henblik på at bryde den onde cirkel af tavshed og ensomhed for dem, der har været ofre for vold, uafhængigt af deres geografiske oprindelse eller sociale klasse;
- T. der henviser til, at der er stor kulturel forskel på medlemsstaterne med hensyn til sandsynligheden for, at kvinder anmelder voldtægt eller seksuelle overgreb, og at de officielle statistikker afspejler denne tendens snarere end det faktiske antal voldtægter og seksuelle overgreb, der begås i et land;
- U. der henviser til, at de fleste mord på kvinder begås af disses ægtemænd, tidligere ægtemænd, partnere eller tidligere partnere, som ikke kan acceptere afslutningen af deres ægteskab eller forhold;
- V. der henviser til, at gerningsmanden bag kønsbetinget vold ofte er en person, som offeret kender i forvejen, og at offeret mange gange befinder sig i et afhængighedsforhold, der øger angsten for at anmelde volden;
- W. der henviser til, at kønsstereotyper og sexismen, herunder sexistisk hadefuldt tale, som forekommer på verdensplan, offline og online og i det offentlige og private liv, er en af de grundlæggende årsager til alle former for vold mod kvinder;
- X. der henviser til, at udsættelse for fysisk, seksuel eller psykisk vold og fysisk, seksuelt eller psykisk misbrug har en alvorlig indvirkning på ofre og kan påføre dem fysisk, seksuel, følelsesmæssig eller psykisk overlast eller økonomiske skader; der henviser til, at denne indvirkning også mærkes af familier og pårørende og samfundet som helhed; der henviser til, at børn ikke nødvendigvis behøver at blive direkte ramt af volden for at blive betragtet som ofre, da det at være vidne til vold i hjemmet også er traumatiserende;
- Y. der henviser til, at »kønsbetinget vold« i Istanbulkonventionens artikel 3 klart defineres som vold, der forøves mod en kvinde i kraft af hendes køn, eller som rammer kvinder i uforholdsmæssig grad, og at »køn« endvidere defineres som de socialt konstruerede roller, adfærdsmønstre, aktiviteter og egenskaber, som et givent samfund anser for at være passende for kvinder og mænd;
- Z. der henviser til, at medlemsstaterne med henblik på at mindske det anslåede antal uanmeldte sager skal have formålstjenlige institutioner, hvor kvinder kan føle sig sikre og i stand til at anmelde kønsbetinget vold;
- AA. der henviser til, at kun en politiksammensætning, der kombinerer lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger, som f.eks. infrastrukturelle, lovmæssige, juridiske, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale og sundhedsmæssige tiltag, og foranstaltninger til at lette ofrenes adgang til boliger og beskæftigelse, herunder opholdssteder for ofre og lige deltagelse for kvinder på alle samfundsområder, i betragtelig grad kan begrænse vold mod kvinder og kønsbetinget vold og følgerne heraf; der henviser til, at civilsamfundet og navnlig kvindeorganisationerne yder et meget vigtigt bidrag til at forebygge og bekæmpe alle former for vold, og at deres arbejde bør anerkendes, opmuntres og støttes, således at de kan udføre deres arbejde på den bedst tænkelige måde;
- AB. der henviser til, at undervisning og uddannelse for piger og kvinder er en vigtig europæisk værdi, en grundlæggende menneskeret og et afgørende element for styrkelsen af piger og kvinder på det sociale, kulturelle og faglige plan og for en fuld udøvelse af alle andre sociale, økonomiske, kulturelle og politiske rettigheder og dermed for forebyggelse af vold mod kvinder og piger;

Tirsdag den 12. september 2017

- AC. der henviser til, at det kun er stater, der kan tilbyde gratis obligatorisk uddannelse til alle, hvilket er en nødvendig forudsætning for at sikre lige muligheder for alle køn;
- AD. der henviser til, at Istanbulkonventionen understreger vigtigheden af at ændre mentalitet og holdninger for at forhindre, at kønsbetinget vold fortsat finder sted; der henviser til, at undervisning på alle niveauer og for alle aldersgrupper i ligestilling mellem kvinder og mænd, ikke-fastlåste kønsroller og respekt for den personlige integritet derfor er nødvendig i denne henseende; der henviser til, at selvforsvarskurser er et effektivt redskab til at mindske viktisering og de negative følger heraf, udfordre kønsstereotyper og stille kvinder og piger stærkere;
- AE. der henviser til, at samtlige medlemsstaters øjeblikkelige tiltrædelse af Istanbulkonventionen vil bidrage betydeligt til udviklingen af en integreret politik og til fremme af et internationalt samarbejde om bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder;
- AF. der henviser til, at EU skal arbejde på at gøre fremskridt i kampen for at eliminere kønsbetinget vold i naboskabsområdet og resten af verden som led i den globale indsats for at opfylde målene for bæredygtig udvikling, herunder bekæmpelse af anvendelsen af seksuel vold som krigsvåben;
- AG. der henviser til, at Istanbulkonventionen er en blandet aftale, der giver mulighed for, at EU tiltræder parallelt med medlemsstaternes tiltrædelse;
- AH. der henviser til, at alle medlemsstater har undertegnet Istanbulkonventionen, men at kun fjorten af dem har ratificeret den; der henviser til, at EU's tiltrædelse af konventionen ikke fritager medlemsstaterne fra at ratificere den på nationalt plan;
- AI. der henviser til, at ratificeringen af Istanbulkonventionen kræver en korrekt håndhævelse, effektiv gennemførelse og bevilling af tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer;
1. glæder sig over, at Kommissionen den 4. marts 2016 fremsatte et forslag om, at EU skulle tiltræde Istanbulkonventionen, som er det første omfattende retligt bindende instrument om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbetinget vold, herunder vold i hjemmet⁽¹⁾, på internationalt plan;
2. glæder sig over undertegnelsen af EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen den 13. juni 2017; beklager imidlertid, at begrænsningen til to områder, dvs. spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager og asyl og nonrefoulement, giver anledning til juridisk usikkerhed med hensyn til omfanget af EU's tiltrædelse og bekymringer vedrørende gennemførelsen af konventionen;
3. fordømmer alle former for vold mod kvinder og beklager inderligt, at kvinder og piger ofte udsættes for vold i hjemmet, seksuel chikane, psykisk og fysisk vold, stalking, seksuel vold, voldtægt, tvangsægteskab, kvindelig kønslemlæstelse, tvangsabort, tvangssterilisering, seksuel udnyttelse og menneskehandel og andre former for vold, der udgør en alvorlig krænkelse af deres menneskerettigheder og værdighed; understreger, at Istanbulkonventionen fastlægger, at kultur, sædvaner, religion, tradition eller såkaldt »ære« ikke kan påberåbes som berettigelse for nogen form for vold mod kvinder; tager afstand fra, at stadig flere kvinder og piger bliver ofre for kønsbetinget vold på internettet og på de sociale medier; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage konkrete foranstaltninger til at imødegå disse nye former for forbrydelser, herunder seksuel afpresning, grooming, voyeurisme og hævnporno, og til at beskytte ofre, der kan opleve alvorlige traumer, som undertiden endda kan føre til selvmord;
4. bekræfter uforbeholdent, at nægtelse af adgang til tjenesteydelser vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, herunder sikker og lovlig abort, er en form for vold mod kvinder og piger; gentager, at kvinder og piger skal have ret til at bestemme over deres krop og seksualitet; opfordrer alle medlemsstaterne til at garantere omfattende seksualundervisning, umiddelbar adgang for kvinder til familieplanlægning og den samlede vifte af tjenesteydelser inden for reproduktiv og seksuel sundhed, herunder moderne svangerskabsforebyggende metoder og sikker og lovlig abort;
5. understreger, at tvungen graviditet er defineret som en forbrydelse mod menneskeheden i artikel 7 i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol af 17. juli 1998 og er en form for kønsbetinget vold mod kvinder, som udgør en alvorlig krænkelse af kvinders og pigers menneskerettigheder og værdighed;

⁽¹⁾ Jf. definitioner i artikel 3 i Istanbulkonventionen.

Tirsdag den 12. september 2017

6. understreger, at Istanbulkonventionen følger en holistisk, omfattende og koordineret tilgang, der sætter ofrenes rettigheder i centrum, ved at behandle spørgsmålet om vold mod kvinder og piger og kønsbetinget vold, herunder vold i hjemmet, ud fra mange forskellige synsvinkler og tilvejebringer foranstaltninger såsom forebyggelse af vold, bekæmpelse af forskelsbehandling, strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse af straffrihed, beskyttelse af og støtte til ofre, beskyttelse af børn, beskyttelse af kvindelige asylansøgere og flygtninge og bedre dataindsamling og oplysningskampagner eller -programmer, bl.a. i samarbejde med nationale menneskerettigheds- og ligestillingsorganer, civilsamfundet og NGO'er;
7. fremhæver, at Istanbulkonventionen udgør et solidt grundlag for at ændre de sociale strukturer, som skaber, legitimerer og fastholder vold mod kvinder, ligesom den tilvejebringer værktøjer til gennemførelse af foranstaltninger i den henseende; påpeger, at konventionen på samme tid behandler forebyggelse, beskyttelse og retsforfølgning (den »trestrengede tilgang«) og anvender en omfattende og koordineret tilgang, der bygger på princippet om passende omhu, som pålægger staterne en positiv forpligtelse til at reagere effektivt på enhver voldshandling (artikel 5 i konventionen);
8. understreger, at EU's tiltrædelse vil tilvejebringe en sammenhængende europæisk retlig ramme, der skal forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og kønsbetinget vold og beskytte og bistå ofre i EU's interne og eksterne politikker samt sikre bedre overvågning, fortolkning og gennemførelse af EU's lovgivning, programmer og fonde, der er relevante for konventionen, sammen med en bedre indsamling af sammenlignelige disaggregerede data på EU-niveau; mener, at EU ved at tiltræde konventionen vil blive en mere effektiv global aktør på området for kvinders rettigheder;
9. anmoder Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at tage hensyn til følgende henstillinger:
- a) indtrængende opfordre medlemsstaterne til at fremskynde forhandlingerne om ratificeringen og gennemførelsen af Istanbulkonventionen og kraftigt fordømme forsøg på at tilbagetrække foranstaltninger, som allerede er truffet med hensyn til at gennemføre Istanbulkonventionen og bekæmpe vold mod kvinder
 - b) anmode Kommissionen om hurtigst muligt at indlede en konstruktiv dialog med Rådet og medlemsstaterne i samarbejde med Europarådet med henblik på at håndtere medlemsstaternes forbehold, indsigelser og bekymringer og navnlig præcisere vildledende fortolkninger af Istanbulkonventionen vedrørende definitionen af kønsbetinget vold og definitionen af køn i artikel 3, litra c) og d), i overensstemmelse med Europarådets menneskerettighedskommissærs generelle bemærkninger
 - c) holde Parlamentet fuldt ud orienteret om de relevante aspekter af forhandlingerne på alle stadier, således at det på behørig vis kan udøve de rettigheder, der er tillagt det i traktaterne i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF
 - d) sikre en bred EU-tiltrædelse af konventionen uden nogen begrænsninger til trods for undertegnelsen af EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen
 - e) sikre, at medlemsstaterne håndhæver Istanbulkonventionen og afsætter tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og kønsbetinget vold, herunder vold i hjemmet, styrke kvinders og pigers indflydelse og beskytte ofre og give dem mulighed for at blive kompenseret, navnlig når det gælder dem, som bor i områder, hvor beskyttelse til ofre ikke eksisterer eller er meget begrænset
 - f) anmode Kommissionen om at udarbejde en holistisk EU-strategi for bekæmpelse af vold mod kvinder og kønsbetinget vold, der omfatter en omfattende plan for bekæmpelse af alle former for kønsbestemte uligheder og integrerer alle EU-bestræbelser på at udrydde vold mod kvinder
 - g) udpege en EU-koordinator, som skal fungere som repræsentant for EU i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådet, når EU har ratificeret Istanbulkonventionen; denne koordinator vil få ansvaret for at koordinere, gennemføre, føre tilsyn med og evaluere de politikker og foranstaltninger, der skal forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og piger

Tirsdag den 12. september 2017

- h) sikre, at Parlamentet inddrages fuldt ud i overvågningsprocessen af Istanbulkonventionen efter EU's tiltrædelse og gå videre med en hurtig aftale om en adfærdskodeks vedrørende samarbejdet mellem EU og medlemsstaterne om konventionens gennemførelse, der også bør inddrage civilsamfundsorganisationer, navnlig kvinderettighedsorganisationer
- i) indtrængende at opfordre Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde praktiske retningslinjer og strategier for anvendelse af Istanbulkonventionen for at fremme en gnidningsløs gennemførelse og håndhævelse heraf i de medlemsstater, der allerede har ratificeret den, og samtidig reagere på bekymringerne hos de medlemsstater, som endnu ikke har ratificeret den, og tilskynde dem til at gøre det
- j) sikre passende uddannelser, procedurer og retningslinjer for alle fagfolk, der beskæftiger sig med ofre for alle former for vold omfattet af konventionens anvendelsesområde, for at undgå forskelsbehandling eller reviktimisering under retslige, medicinske og politimæssige procedurer
- k) sikre forebyggende foranstaltninger til at tage hensyn til de særlige behov hos sårbare personer, som f.eks. kvinder med handicap, kvindelige flygtninge, børneofre, gravide kvinder, LGBTI-kvinder og kvinder med yderligere støttebehov, herunder målrettede og lettilgængelige specialhjælpeter tjenester, sammen med tilpassede sundhedstjenester og sikker indkvartering til kvinder, der har været ofre for kønsbetinget vold, og deres børn
- l) tage alvorlige tilfælde af vold mod kvinder og kønsbetinget vold, herunder vold i hjemmet, i betragtning ved tildeling af forældremyndighed og samværsret; der skal desuden tages hensyn til rettighederne og behovene hos børn, som har været vidne til vold, når der ydes beskyttelse og støtte til ofre
- m) aktivt fremme en ændring i holdninger og adfærd og bekæmpe sexismen og stereotype kønsroller, bl.a. ved at fremme kønsneutralt sprogbrug, gøre en samordnet indsats for at belyse mediernes og reklamers centrale rolle på dette område og tilskynde alle, herunder mænd og drenge, til at spille en aktiv rolle i forebyggelsen af alle former for vold og følgelig opfordre medlemsstaterne til at vedtage og gennemføre aktive politikker for social inklusion, interkulturel dialog, seksual- og samlivsundervisning, menneskerettighedsundervisning og bekæmpelse af forskelsbehandling samt undervisning i ligestilling mellem kønnene for medarbejdere hos politimyndigheder og retslige myndigheder og tilskynde medlemsstaterne til i deres uddannelsessystemer at fjerne alle hindringer for reel ligestilling mellem kvinder og mænd og til fuldt ud at fremme dette mål
- n) tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre politikker, som har til formål at opbygge samfund uden vold af nogen art, og gøre brug af Istanbulkonventionen i denne henseende
- o) sikre, at de proaktive foranstaltninger mod vold erkender den kønsbaserede virkelighed, hvor det absolutte flertal af gerningsmændene er mænd og tilskynde medlemsstaterne til at arbejde med en evidensbaseret taktik, der skal mindske volden, for at afhjælpe dette problem
- p) træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 60 og 61 i konventionen om migration og asyl under hensyntagen til den omstændighed, at migrantkvinder og -piger, uanset om papirerne er i orden eller ej, og kvindelige asylansøgere har ret til et liv uden vold i både det offentlige og private rum og er særligt sårbare over for kønsbetinget vold, idet det er indlysende, at kønsbetinget vold, herunder kvindelig kønslemlæstelse, kan anerkendes som en form for forfølgelse, og at ofrene dermed kan påberåbe sig beskyttelse under konventionen om flygtninges retsstilling fra 1951 og sikre, at medlemsstaterne overholder en kønssensitiv tilgang i alle asyl- og modtagelsesprocedurer og respekterer nonrefoulementprincippet
- q) fremme kønsbudgettering som et middel til at forebygge og bekæmpe kønsbetinget vold inden for relevante politikområder samt sikre ressourcer og finansiering, der skal lette adgangen til domstolsprøvelse for voldsofre og personer, der har overlevet vold

Tirsdag den 12. september 2017

- r) forbedre og fremme indsamlingen af relevante disaggregerede sammenlignelige data om tilfælde af vold af enhver art, der er omfattet af Istanbulkonventionen, i samarbejde med EIGE, herunder data, som er opdelt efter gerningsmændenes alder og køn og forholdet mellem gerningsmanden og offeret, for at opbygge en fælles metode til at sammenligne databaser og dataanalyser og således sikre en bedre forståelse af problemet og øge bevidstheden om og evaluere og forbedre medlemsstaternes tiltag med henblik på at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og kønsbetinget vold;
10. understreger, at foranstaltningerne til bekæmpelse af vold mod kvinder med henblik på at blive mere effektive bør ledsages af foranstaltninger, der tager hånd om kønsbetingede økonomiske uligheder og fremmer kvinders økonomiske uafhængighed;
11. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en retsakt for at støtte medlemsstaterne i at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og piger og kønsbetinget vold;
12. opfordrer Rådet til at aktivere passerellebestemmelsen og vedtage en enstemmig afgørelse, der identificerer vold mod kvinder og piger (og andre former for kønsbetinget vold) som et kriminalitetsområde som omhandlet i artikel 83, stk. 1, i TEUF;
13. opfordrer Kommissionen til at revidere den gældende EU-rammeafgørelse om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen for at medtage sexisme, hadforbrydelser og tilskyndelse til had på grund af seksuel orientering, kønsidentitet og kønskarakteristika;
14. opfordrer medlemsstaterne til i fuld udstrækning at gennemføre direktiv 2011/99/EU om den europæiske beskyttelsesordre, forordning (EU) nr. 606/2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål og direktiv 2012/29/EU om beskyttelse af ofre og direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og direktiv 2011/93/EU om forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug og udnyttelse af børn;
15. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at oprette et europæisk observationscenter for kønsbetinget vold (i stil med det eksisterende Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder);
16. opfordrer indtrængende det estiske formandskab til at fremskynde EU's ratificering af Istanbulkonventionen;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og Europarådets Parlamentariske Forsamling.
-